

Resolució 729/2025, de 22 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 251/2025

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona (CEB)

Informació reclamada: Informació en relació amb el requeriment del punt 3 de la proposta de l'informe de la inspecció educativa del 10/02/2024.

Sentit de la resolució: Desestimació.

Resum: És criteri d'aquesta Comissió considerar que si bé la legislació catalana de transparència no recull expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret. En aquest supòsit, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Paraules clau: Consorcis. Persones físiques. Escoles de Treball. Informes. Inspecció. Reunions. Actes. Comunicacions internes. Correus electrònics. Informació pública. Abús de dret. Reclamació contra silenci. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 21 de febrer de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 251/2025 presentada per una persona física contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta no haver rebut resposta per part de l'Administració.

2. El 21 de gener de 2025 la persona reclamant va presentar una SAIP al CEB en la que demanava informació en relació al requeriment que fa la inspectora educativa al director del centre perquè trameti a la persona reclamant unes resolucions de deducció de nòmina (punt 3 de la proposta de l'informe). Concretament:

- “1. Evidència de comunicació al director: ○ Còpia de qualsevol comunicació feta per la inspectora al director en la qual se li indiqui que havia d'entregar-me les resolucions de deducció de nòmina.
2. Evidència de l'entrega de les resolucions: ○ Còpia de la documentació que demostrï que el director va complir amb aquest requeriment i em va entregar les resolucions mencionades.
3. Justificació dels retards en l'entrega: ○ [3.1] Explicació de per què el director no va fer aquesta entrega al setembre del 2022, al·legant un error, i per què, al febrer del 2024, encara no s'havia fet. ○ [3.2] Detall de quin va ser exactament l'error al·legat que va impedir l'entrega al setembre del 2022 i per què aquest no es va corregir amb posterioritat.
4. Coneixement i actuacions de la inspectora: ○ Informació sobre des de quin moment la inspectora va ser conscient que el director no m'havia entregat les resolucions. ○ Explicació de per què la inspectora no em va informar d'aquesta situació ni va instar el director a fer l'entrega abans del febrer del 2024”.
3. En la Reclamació la persona reclamant manifesta que “La manca de resposta vulnera el dret d'accés a la informació pública, i m'impedeix obtenir informació essencial per entendre la tramitació de les resolucions de deducció de nòmina, les actuacions del director i de la inspecció, així com el compliment dels procediments administratius establerts.”.
4. El 27 de març la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al CEB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. El 28 de març de 2025 el CEB tramet a la GAIP la Resolució de data 24 de març de 2025, de la gerent del Consorci, per la qual s'estima parcialment les sol·licituds d'accés a la informació pública. Aquesta resolució respon de forma acumulada, atenent l'article 61.1 del Decret 8/2021) a les SAIP presentades per la mateixa persona sol·licitant entre el període del 13 de gener fins al 4 de març de 2025, un total de 32.

Respecte a les consideracions i fonaments de la Resolució del CEB ens remetem a l'antecedent 6 de la Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol a Reclamació 252/2025.

Respecte a la SAIP objecte d'aquesta resolució objecte la Resolució del CEB l'agrupa en l'apartat 2.B "Informe elaborat per inspecció en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022, de data 10-2-2024". Concretament diu:

"Així en la SAIP 11549 [objecte de la Reclamació 250/2025] demana aclariments sobre el punt 4 de l'apartat "Fets"; en la SAIP 11550 [objecte de la Reclamació 251/2025] sobre el punt 3 de l'apartat "Proposta", i en la SAIP 11619 [objecte de la Reclamació 290/2025] sobre el punt 1 de les "Consideracions".

"Aquestes sol·licituds perden la finalitat principal de transparència i revesteixen clarament un caràcter abusiu ja que es demana informació que ja està contemplada en els informes emesos en data 10-2-2024 i 10-5-2024.

D'altra banda, es demanen evidències documentals i justificacions de comunicacions que tenen caràcter intern de gestió, com correus electrònics i documents de treball intern sense rellevància o interès públic, així com explicacions sobre les decisions preses per part d'un treballador públic, en aquest cas, una inspectora educativa, en el marc de les funcions encomanades.

S'han presentat 9 sol·licituds que fan referència a informes elaborats per la inspecció educativa".

En resum, el CEB inadmet aquest SAIP per l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'acord amb el que disposen l'article 29 LTAIPBG i els articles 53 i 65 a 67 del Decret 8/2021 i invoca l'abús de dret pel seu volum i caràcter reiteratiu contraris a la bona fe i equitat en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol.

7. L'1 d'abril de 2025 el CEB tramet a la GAIP l'expedient i l'informe requerit amb les següents consideracions:

"Primera. En data 20 de gener de 2025, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) comunica al Consorci d'Educació de Barcelona la Reclamació 250/2025.

La GAIP demana al Consorci d'Educació de Barcelona un informe de posicionament en relació amb aquesta reclamació i respecte la sol·licitud d'accés a la informació, l'expedient complet i identificar si hi ha tercers afectats.

Segona. La presentació continuada de sol·licituds per part d'una mateixa persona amb un mateix objecte en relació amb l'Institut Escola del Treball, amb la Inspecció Educativa i amb els serveis i unitats del Consorci d'Educació de Barcelona requereixi que s'hagi de donar

un tractament especial a aquestes sol·licituds, que obliga a la unitat competent a paraitzar la seva gestió ordinària, en detriment d'altres funcions que han de ser ateses. A més, en aquest supòsit, la unitat competent per la tramitació i lliurament de la informació no disposa dels recursos humans i materials necessaris per atendre aquest volum de sol·licituds, qüestió que justifica la impossibilitat de resoldre en el termini legal màxim.

Tercera. Atès que en data 27 de març de 2025 es va procedir a notificar la resolució estimatòria parcial i acumulativa de varies sol·licituds d'accés a la informació pública presentades, entre elles, la SAIP objecte de reclamació, entenem com a resolta aquesta reclamació.

Quarta. No hi ha afectació a tercers en aquesta reclamació”.

8. L'1 d'abril la persona reclamant presenta al·legacions a la resolució que va emetre el CEB per a resoldre diverses sol·licituds d'accés a la informació pública i sobre els quals ens remetem a la referida Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol la Reclamació 252/2025.

En resum considera que les SAIPs és una necessitat per entendre i defensar-se davant una situació laboral i personal.

Respecte a l'apartat 2.B de la resolució del CEB de 28/03/2025 en relació amb l'informe sobre la minoració de retribucions (10/02/2024) que inclou aquesta Reclamació diu:

“Aquestes peticions pretenen contrastar com es va elaborar aquest informe de la inspectora, en què es valorava la minoració de retribucions del setembre de 2022. No es va elaborar fins al febrer del 2024, per la insistència del Síndic de Greuges. Tot i haver aportat proves documentals que demostraven la mala praxi del director, la inspectora va ignorar-les completament i es va limitar a repetir literalment les tesis d'aquest, sense contrastar dades ni aportar cap valoració pròpia. La inspectora, en el moment d'escriure aquest informe, ja era conscient que no se m'havia fet entrega de les resolucions de minoració. Quan les he obtingudes via SAIP he pogut constatar que aquestes resolucions van ser signades pel director abans de l'entrega de les meves al·legacions. Aquestes peticions no reiteren contingut, sinó que reclamen explicacions sobre l'omissió de proves i el biaix en la valoració, fet especialment greu tenint en compte l'impacte laboral del cas”.

9. El 6 de maig de 2025 la persona reclamant presenta un escrit d'al·legacions i reformulació indicant amb la presentació d'aquest escrit es pretén “aclarir el contingut de la reclamació i assegurar que s'entén correctament com una petició d'informació pública concreta. També aprofito per reformular la petició original, mantenint-ne l'objecte, per evitar qualsevol dubte sobre la seva admissibilitat”.

En aquest escrit expressa que no es tracta d'una reiteració i que es basa “en la manca de resposta a la SAIP presentada amb registre 9015-232103/2025 el dia 20/01/2025. Aquesta

sol·licitud es refereix exclusivament a documents concrets relacionats amb la tramitació, notificació i verificació d'unes resolucions de deducció de retribucions que em van afectar el setembre del 2022, i sobre el paper que hi va tenir la inspecció educativa.

Després d'una revisió exhaustiva de les peticions anteriors (incloent-hi les SAIP amb registre 9015-730072/2024, 9015-285466/2025 i 9015-781734/2025, així com diverses comunicacions vinculades a recursos i queixes), puc afirmar que cap d'aquestes sol·licituds no coincideix amb l'objecte d'aquesta reclamació

Concretament:

- La SAIP 8804/2024 es referia a normativa general i informació sobre altres docents afectats, però no a documents sobre la tramitació ni comunicacions internes sobre el meu cas.
- La SAIP 285466/2025 abordava possibles responsabilitats disciplinàries i explicacions generals, però no demanava documentació administrativa concreta.
- La SAIP 781734/2025, presentada el març de 2025, és posterior a aquesta GAIP i fa referència a un informe d'inspecció diferent. Per tant, no pot ser invocada com a prova de reiteració d'una reclamació anterior”

Considera que no constitueix abús de dret perquè “La reclamació neix d'una situació administrativa greu: la manca de notificació d'unes resolucions que han tingut un impacte directe sobre la meva nòmina, i que van ser validades en un informe posterior sense haver estat formalment entregades ni contrastades. La petició s'ha formulat amb concreció, respecte i objectivitat, i respon a una necessitat legítima de defensa. No hi ha cap ús distorsionat o maliciós del dret d'accés, sinó un exercici ajustat als articles 18 i 22 de la Llei 19/2014”.

Considera també que “és informació pública clara i emparada per llei”: “La informació que es reclama són documents administratius en poder de l'Administració pública, generats en l'exercici de les seves funcions: comunicacions internes, notificacions, actes de tramitació, etc. No es demana cap valoració subjectiva ni informació personal de tercers. Són dades públiques, objectives i traçables, que encaixen plenament en la definició d'“informació pública” de l'article 2.b de la Llei 19/2014”.

Que “Si, tot i aquest esforç clarificador, algun dels punts fos considerat imprecís o controvertit, sol·licito expressament la possibilitat de reformular-lo abans que es dicti inadmissió, d'acord amb l'article 42.4 de la Llei 19/2014”.

I la “reformulació” s'expressa en els següents termes:

“1. Comunicacions de la inspecció al director

Sol·licito accés a qualsevol document, informe o comunicació (en format electrònic o paper) emès per la inspecció educativa al director del centre, entre setembre de 2022 i febrer de 2024, on se li indiqui que havia de trametre'm les resolucions de deducció de retribucions relatives a faltes de maig-juny de 2022.

Si no existeix cap document amb aquestes característiques, sol·licito certificat negatiu.

2. Evidències d'entrega de les resolucions

Sol·licito còpia de qualsevol document, acte administratiu, registre o justificant que acrediti que el director del centre va fer-me entrega de les resolucions de deducció d'havers.

En cas de no existir cap prova, sol·licito certificat negatiu.

3. Documents sobre l'incompliment de l'entrega

Sol·licito accedir a qualsevol document, informe o comunicació interna que exposi per quin motiu no es van entregar les resolucions al setembre de 2022 i per què encara no s'havien lliurat a febrer de 2024.

També demano accés a qualsevol document on consti el motiu d'aquest retard o si es va qualificar com a "error" per part de l'administració.

En cas que no existeixi, es demana certificat negatiu.

4. Coneixement i actuació de la inspecció educativa

Sol·licito:

- Documents o comunicacions que acreditin si la inspecció educativa va tenir coneixement, abans del febrer de 2024, que les resolucions de deducció d'havers no se m'havien notificat formalment.

- Documents que acreditin si, un cop informada d'aquesta situació (per exemple, mitjançant els meus correus del desembre de 2022), la inspecció va fer alguna gestió, requeriment o actuació formal per garantir el lliurament o corregir la irregularitat.

- En cas que no existeixi cap document o gestió per part de la inspecció davant aquesta manca de notificació, es demana certificat negatiu.

SOL·LICITO

1. Que es tinguin per presentades aquestes al·legacions i la reformulació de la petició d'accés.

2. Que es mantingui la tramitació de la reclamació 0251/2025 i no se n'acordi la inadmissió per cap dels motius previstos a la Llei 19/2014.

3. Que, si escau, se'm concedeixi la possibilitat de reformular puntualment qualsevol apartat, d'acord amb l'article 42.4 de la mateixa Llei".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre les circumstàncies del cas

El CEB el 24 de març de 2025, mitjançant Resolució de la gerent, resol de forma acumulada un total de 32 sol·licituds d'accés a informació pública formulades per la mateixa persona reclamant entre el 13 de gener a 4 de març de 2025, entre les quals l'objecte d'aquesta Reclamació. En dita resolució s'inadmet majoritàriament les SAIP formulades en aquest període i ho fa invocant els principis de bona fe i equitat, en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol que ha d'acompanyar l'exercici del dret d'accés. Entén que en "aquells casos en què la petició, per la seva reiteració o volum de demanda, resulta en perjudici per a la cosa pública, es pot inferir que contravé aquest principi de bona fe i representa un exercici abusiu del dret d'accedir a informació pública".

Per altra part, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha constatat que a data d'aquesta Resolució s'han presentat per la mateixa persona reclamant i només

contra el CEB un total de 53 reclamacions, 13 durant l'any 2024 (entre els mesos de juny (5), juliol (1), novembre (3) i desembre (5)) i 40 durant el que portem d'any 2025 (2 el gener, 10 el febrer, 19 el març i 9 l'abril). A aquestes reclamacions dirigides al CEB s'ha d'afegir 7 reclamacions més presentades també durant l'any 2025, 4 contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 3 contra el Departament de Presidència.

Majoritàriament les reclamacions presentades per la persona reclamant contra el CEB han estat resoltes per aquesta Comissió per desestimació i inadmissió, algunes per abús de dret.

El majorment, les reclamacions tenen per objecte elements que no es poden emparar amb la Llei de transparència perquè es demanen explicacions, justificacions, valoracions, dictàmens, notes internes o comunicacions informals que no constitueixen tràmits del procediment vinculades amb actuacions realitzades per personal de l'administració en l'exercici de les seves funcions i sobre les quals es constata l'existència una controvèrsia laboral amb l'administració reclamada.

3. Desestimació de la Reclamació

En primer lloc, i amb caràcter general, cal tenir presents tant els criteris interpretatius establerts per aquesta Comissió com la doctrina jurisprudencial elaborada pels Tribunals de Justícia pel que fa a la consideració d'abús de dret.

Pel que fa aquesta al criteri d'aquesta Comissió, per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar considerar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques, han de coincidir tres circumstàncies¹: que l'Administració afectada invoqui l'existència d'un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública i la càrrega de provar-la o acreditar-la o, com a mínim, d'argumentar-la raonadament amb referència a les circumstàncies i als fets concrets que la palesen o justifiquen; en segon lloc, és un requisit exigible per acreditar l'existència d'abús de dret que l'actuació titllada d'abusiva causi perjudici manifest a l'Administració; i, en tercer lloc, l'altre requisit necessari per poder qualificar una pràctica d'abusiva és que, a més de causar perjudici a l'Administració, no proporcioni o no cerqui benefici per a qui l'exerceix o per a la finalitat en nom de la qual exerceix el dret. En definitiva, cal que es tracti d'una actuació perjudicial per als altres (en aquest cas, el CEB), sense benefici propi o per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret.

En aquesta línia es ve expressant ja des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 que diu "Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament,

inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència); o en la Resolució 388/2017, de 20 de novembre quan diu "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret"; o la Resolució 306/2018, de 30 d'octubre, en el sentit que "l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per a l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració l'obstaculitzi o dificulti l'accés a informació pública per no destinar-hi prou recursos humans a la seva atenció, com que el personal de les Administracions quedi monopolitzat per l'interès personal (que no privat) d'una sola persona o entitat. Per tant, tot i que no es pot denegar el dret d'accés en atenció únicament al volum de sol·licituds presentades per la mateixa persona, sí que li és exigible que l'exerceixi amb responsabilitat i diligència, causant el menor destorb possible en el funcionament ordinari dels serveis municipals, de manera que optimitzi l'eficàcia de la consulta de la documentació i eviti consultes successives de la mateixa informació".

I més recentment, en la Resolució 435/2025, de 27 de març que considera que una "una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es sol·licita novament informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada ja que suposa una redundància de procediments".

Quant a la doctrina jurisprudencial, resulta obligat recordar la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de febrer de 2006 (rec. núm. 1820/2000) que se sustenta "en la existencia de unos límites de orden moral, teleológico y social que pesan sobre el ejercicio de los derechos, y como institución de equidad, exige para poder ser apreciado, según recuerda la [Sentencia de 18 de mayo de 2005 \(recurso núm. 4708/98\)](#), con apoyo en reiterada doctrina jurisprudencial, una actuación aparentemente correcta que, no obstante, representa en realidad una extralimitación a la que la ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho [.../...] exigiendo su apreciación, en palabras de la Sentencia de 18 de julio de 2000, una base fáctica que

proclame las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo .../...”.

D'acord amb la doctrina d'aquest alt tribunal per a ser apreciat l'abús de dret, exigeix la verificació que la conducta valorada compleix els següents requisits: (1) aparentment és correcta però representa, en realitat, una extralimitació a la qual la llei no concedeix cap protecció; i (2) genera uns efectes negatius, normalment danys i perjudicis. A més, de la base fàctica ha de resultar palesa (a) una circumstància subjectiva d'absència de finalitat seriosa i legítima (voluntat de perjudicar o absència d'interès legítim); i (b) una circumstància objectiva d'excés en l'exercici del dret (anormalitat en l'exercici del dret).

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Centrant-nos en el cas concret, en aquesta Reclamació es demana diversa informació amb relació al punt 4 de l'apartat “Fets” de l'informe de la inspecció educativa de 10/02/2024 en relació a un recurs d'alçada contra una deducció d'havers en la nòmina del mes de setembre de 2022.

El CEB ha posat de manifest que en relació amb informes elaborats per la inspecció educativa s'han presentat 9 sol·licituds (d'incoació d'expedient disciplinari per faltes greus o molt greus, de data 10/5/2024; en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022, de data 10-2-202; explicacions sobre qüestions que han estat objecte de resposta per part de la inspectora del centre a través de correu electrònic; en relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució). Una d'elles va ser atesa pel CEB; una altra que va ser objecte de la Reclamació 1653/2024 (Resolució 83/2025, de 23 de gener que va ser desestimada); les reclamacions 224/2025 i 225/2025 (Resolució 676/2025 i Resolució 677/2025, de 15 de maig desestimades per abús de dret) i les següents: 250/2025, 251/2025, 290/2025, 396/2025 i 455/2025.

En aquest supòsit, i després del seu anàlisi ha quedat palesat el capteniment de la persona reclamant respecte a l'informe emès per la inspecció educativa en l'exercici de les seves funcions i que la pretensió de la persona reclamant és, mitjançant l'exercici del dret d'accés, rebre comunicacions, que en el cas d'existir, s'emmarcarien en el que s'entén per comunicacions informals de caràcter organitzatiu i que no constitueixen tràmits del procediment com sí ho és l'informe emès per la inspectora educativa; i per altra banda, explicacions i justificacions d'unes actuacions de personal de l'administració pública (director de l'escola i la

inspectora). I en darrer terme, es demanen evidències d'entrega de resolucions dirigies a la persona reclamant que en el cas que s'hagués realitzat ja estan a la seva disposició; i si contràriament no es van formalitzar també és informació a disposició de la persona reclamant donat que és ella mateixa qui les hauria d'haver rebut. En qualsevol cas, es constata la desproporcionalitat en l'exercici del dret.

Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

És convenient informar a la persona reclamant que el fet que el fet que “moltes d'aquestes peticions responen a la manca de resposta de canals ordinaris com les peticions genèriques o els recursos d'alçada, que han estat sistemàticament ignorats” no comporta necessàriament, com s'ha vist, que aquests hagin de ser atesos per la via del dret d'accés a la informació pública. I no per reiterar SAIPs o reformular-les obtindrà una resposta de quelcom que no li ha estat resolt per altres vies reglamentàries. La sistematització d'utilitzar la via del dret d'accés per a resoldre conflictes laborals suposa la utilització de l'LTAIPBG de forma esbiaixada i no s'ajusta als principis ni a l'objecte d'aquesta Llei.

Així mateix, informar a la persona reclamant que per a la seva legítima defensa disposa de mecanismes adequats per la via judicial.

En darrer terme, advertir a les parts que l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que l'Administració quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG. En definitiva l'ús instrumental del dret d'accés per a obtenir informació per a la resolució d'un conflicte laboral depassa el sentit de les previsions de l'indicat article 1.2 de l'LTAIPBG. El dret d'accés no és infinit com tampoc els recursos públics que s'han de destinar per atendre'l.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de maig de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 251/2025 d'acord amb les consideracions indicades en el fonament jurídic 3, declarar-ne finalitzat el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.